

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

2 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat, Mariana Pitic

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Serghei Mocanu în interesele inculpatului Baltag Valentin, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti și de către avocatul Alla Pelevaniuc în interesele inculpatului Danilov Denis, împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui

Baltag Valentin XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX, și

Danilov Denis XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 02.07.2014 până la 24.06.2016;

Instanța de apel de la 26.07.2016 până la 15.11.2016;

de la 11.05.2017 până la 14.06.2017;

de la 06.12.2018 până la 18.09.2019;

Instanța de recurs de la 24.01.2017 până la 21.03.2017;

de la 26.10.2017 până la 13.12.2017;

de la 21.08.2018 până la 08.11.2018;

de la 20.12.2019 până la 02.07.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iunie 2016, Baltag Valentin și Danilov Denis au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Codul penal, la câte 5 ani închisoare, fără amendă, fiecare.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune lui Baltag Valentin de 3 ani și lui Danilov Denis de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Baltag Valentin împreună cu Danilov Denis, la 13 aprilie 2014, aproximativ ora 15:30, aflându-se în scara blocului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-au apropiat de XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, unde în mod deschis l-au deposedat pe XXXXX XXXXX de 20 de lei, iar pe Chirița Dmitrii de telefonul mobil de model „HTC”, de un lănișor cu pandantiv, de o brățară, caschete, 5 euro, care conform cursului BNM, constituia suma de 93 de lei și pașaport a autoproclamatei Republici Nistrene pe numele lui Chirița Dmitrii, după care cu bunurile sustrase au dispărut într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i ultimului, daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul în Procuratura sect. Centru mun. Chișinău, Șapovalov Lilia, a declarat apel în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Baltag Valentin și Danilov Denis să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal la câte 8 ani închisoare, fiecare.

Motivele invocate fiind rezumate la următoarele: prima instanță greșit a recalificat acțiunile inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Codul penal, fără a aprecia probele în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, din care motiv incorect au concluzionat că inculpații nu au comis un atac, de rând ce brelocul, pe care îl dețineau inculpații avea forma și dimensiunile reale ale unui cuțit, pe care partea vătămată l-a perceput drept un obiect, care fiind aplicat putea să provoace un pericol real pentru viață și sănătate, și că aceștia nu ar fi intenționat să-și realizeze amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate în privința părților vătămate, fără a se lua în considerație teama insufletă părților vătămate în timpul producerii evenimentelor.

4. Avocatul Pelevaniuc Alla, în interesele inculpatului Danilov Denis, nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 1-942/2014 din 24 iunie 2016, a declarat apel în care a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Danilov Denis, deoarece fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Codul penal. Motivele invocate pot fi rezumate la următoarele: instanța și-a întemeiat concluziile în baza unor probe bazate doar pe presupuneri și în lipsa unor dovezi incontestabile ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost condamnat, astfel că eronat a constatat că în acțiunile acestuia sunt prezente elementele constitutive ale jafului, or, acesta a declarat că împreună cu Baltag Valentin nu au urmărit scopul și nici nu au avut intenția de a sustrage bunurile părților vătămate, și nimeni dintre ei n-au avut niciun cuțit. Declarațiile părților vătămate urmau a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii și au fost date cu scopul ca părinții lor să nu afle adevărul și intenția care au urmărit-o. Inculpatul nu a acționat cu scopul deposedării părților vătămate de bunurile materiale, nu a urmărit scopul de cupiditate și nu a dorit ca bunurile acestora să treacă în stăpânirea lui definitive, ci a prevenit comiterea unei infracțiuni sexuale în privința minorului.

5. De asemenea, avocatul Mocanu Serghei, în interesele inculpatului Baltag Valentin, nefiind de acord cu sentința, a declarat apel prin care a solicitat admiterea apelului, anularea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, invocând că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune în baza căreia a fost condamnat și nu există probe care dovedesc vinovăția lui în comiterea jafului. Motivele invocate pot fi rezumate la următoarele: instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Iu. Belinschi și I. Șchiopu, care au relatat instanței că Baltag Valentin nu a comis careva acțiuni de sustragere a bunurilor din proprietatea presupuselor părți vătămate, dimpotrivă, acțiunile inculpaților au curmat comiterea de către Dmitrii Chirița a unei infracțiuni sexuale în privința minorului XXXXX XXXXX. Declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX date în instanța de judecată nu corespund cu cele date în cadru urmăririi penale, ceea ce confirmă faptul că acestea sunt niște fantezii și nu se bazează pe fapte reale, fiind inventate în scopul de a camufla cauza reală pentru care el se afla în scara blocului din str. XXXXX mun. XXXXX cu presupusa parte vătămată Dmitrii Chirița, din care motiv urmau a fi apreciate critic. Nu puteau fi reținute ca probe pertinente și utile declarațiile părții vătămate Dmitrii Chirița, care au fost citite în instanța de judecată, deoarece între el și inculpatul Denis Danilov nu a fost efectuată confruntare. Declarațiile părții vătămate Dmitrii Chirița făcute la faza urmăririi penale sunt în contradicție cu circumstanțele invocate de partea acuzării, și anume, acesta a indicat suplimentar după câteva zile de la prima audiere, precum că a fost amenințat cu un cuțit cu lungimea de 18 cm, pe când brelocul cu care se presupune că s-a comis tâlhăria, anexat ca corp delict este de 3-4 cm, și că a fost lovit puternic cu piciorul însă de către medicul-legist nu a fost stabilită nicio leziune corporală. Nu au fost prezentate careva probe în susținerea acuzării aduse inculpatului Baltag Valentin, astfel instanța s-a manifestat în favoarea acuzării și predispus a acceptat concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului, fără a verifica toate probele și în deosebi probele apărării, pronunțând o hotărâre neîntemeiată. La urmărirea penală s-au efectuat concomitent două acțiuni de urmărire penală, care se exclud una pe alta și anume, percheziția corporală a lui Baltag Valentin și ridicarea de la acesta a bunurilor, fiind întocmite procese-verbale din care rezultă că într-un caz bunurile (telefonul mobil, pașaport de tip transnistrean pe numele lui Dmitrii Chirița, o pereche de căști pentru telefon de culoare neagră, bani în sumă de 33 de lei, un lanț din metal argintiu cu pandantiv cu zodia Scorpion, o brățară din metal argintiu, un pandantiv din metal argintiu în formă de stea, un pix pentru telefon de model Sony Ericsson, factura, o husă pentru buletin și buletinul de identitate pe numele lui Baltag Valentin, s-au depistat la Baltag Valentin în timpul percheziției corporale, iar în alt caz aceste bunuri au fost predate benevol de către inculpat, astfel că procesele-verbale de efectuare a percheziției corporale a lui Baltag Valentin și ridicarea de la acesta a obiectelor, urmau a fi considerate nule.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, s-a dispus respingerea ca nefondate apelurile apărătorului Pelevaniuc Ala, în numele inculpatului Danilov Denis și a apărătorului Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin.

Admiterea apelului procurorului, casarea sentinței în latura penală și pronunțarea în această parte o unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au fost recunoscuți vinovați Danilov Denis și Baltag Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiind-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen a câte 8 (opt) ani fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința privitor la corpurile delictelor, a fost menținută.

7. Împotriva hotărârilor emise, au declarat recursuri ordinare:

- avocatul Mocanu Serghei, în numele inculpatului Baltag Valentin, care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei decizii prin care Baltag Valentin să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componentelor de infracțiuni prevăzute de art. 187 și art. 188 Cod penal.

- avocatul Pelevaniuc Alla, în numele inculpatului Danilov Denis, care a solicitat casarea hotărârilor emise cu pronunțarea unei decizii noi prin care Danilov Denis să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componentei de infracțiune prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2017 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui Baltag Valentin și Danilov Denis și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a comis un șir de erori și anume: în primul rând, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. Dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă.

În speță, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel, în partea dispozitivă a deciziei, a stabilit vinovăția și pedeapsa inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, pe când în partea descriptivă a acesteia, a constatat că fiind dovedită fapta doar în privința lui Danilov Denis, dar nu și în privința lui Baltag Valentin, după cum acestora le-a fost înaintată învinuirea.

Astfel, au fost încălcate cerințele art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală potrivit căruia, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită și art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală potrivit căruia, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, astfel, inculpatul Baltag Valentin a fost recunoscut vinovat și i-a fost stabilită pedeapsa pe fapta neconstată de către instanța de apel.

Instanța de recurs ordinar a menționat că situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în recurs, fiind constatată o încălcarea flagrantă de către instanța de apel a prevederilor art. 394 și 395 Cod de procedură penală, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, prin urmare constatându-se că motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărârii, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În al doilea rând, conform art. 24 alin. (3), 101 alin. (1), (4), 314, 315, 336 alin. (3) pct. 6), 384 alin. (3), (4), 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță; procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței în ordinea în care ele s-au desfășurat, documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată; instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele probele administrate; părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură; sentința instanței de judecată trebuie să fie legală; instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată; fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, lecturând textul deciziei contestate și procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, instanța de recurs ordinar a reținut că instanța la judecarea apelurilor a comis o eroare de drept procedural în sensul încălcării dispozițiilor art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală din care rezultă că:

instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal;

instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal;

Instanța de recurs ordinar a menționat că în speță, instanța de apel și-a întemeiat decizia pe declarațiile inculpaților, părților vătămate și a martorilor precum și a altor probe din dosar, care însă nu au fost verificate și consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată.

În aceeași ordine de idei, decizia atacată prezintă și deficiențe sub aspectul motivării, deoarece instanța a făcut o motivare haotică, bazându-se în mod repetat doar pe declarațiile părților vătămate, fiind una confuză și fără o argumentare concretă.

În acest sens, instanța de recurs ordinar a atenționat că, hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau

motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare, or nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În al treilea rând, lecturând procesul-verbal al ședinței judiciare în instanța de apel din 18 octombrie 2016, instanța de recurs ordinar a constatat că aici lipsește mențiunea privitor la prezența sau lipsa la examinarea cauzei a părții vătămate Chirița Dmitrii, care a fost înștiințat despre data, ora și locul examinării cauzei (f.d. 182, vol. II). Conform procesului-verbal al ședinței, nu s-a pus în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate menționate și nu s-a luat o încheiere pe marginea acestei situații.

Mai mult, instanța de apel punând la baza deciziei declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX date în instanța de fond și de apel și ale părții vătămate Chirița Dmitrii făcute în cadrul urmăririi penale, nu s-a expus nici într-un mod asupra divergențelor între declarațiile acestora referitor la obiectul cu care a fost comisă infracțiunea (cuțitul). Or, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 05 iunie 2014 (f.d. 195, vol. I), partea vătămată XXXXX XXXXX nu recunoaște nici unul din obiectele prezentate spre recunoaștere ca fiind arma cu care a fost comisă infracțiunea, pe când partea vătămată Chirița Dmitrii, recunoaște drept obiect folosit în calitate de armă la comiterea infracțiunii, cuțitul cu nr. 2 (f.d. 197, vol. I), adică același breloc care conform procesului-verbal de ridicare din 18 aprilie 2014, a fost ridicat de la inculpatul Baltag Valentin.

Ulterior, fiind audiat în calitate de parte vătămată în instanța de fond, XXXXX XXXXX a menționat că „...lama cuțitului avea aproximativ 10 cm. Era anume cuțit care se deschide..., iar în instanța de apel a declarat „...era cuțit care se deschidea cu lama de 13 cm...”.

Astfel, instanța de apel a pus la baza deciziei sale, inclusiv procesele-verbale de recunoaștere a cuțitului de către părțile vătămate, acte care sunt contradictorii între ele, fiind în contradicție și cu declarațiile părților vătămate.

În situația creată, instanța de apel prin cercetarea corpului delict, brelocul constituit drept armă la comiterea infracțiunii și prin analiză a declarațiilor părților vătămate, a constatat totuși dacă acest obiect constituie armă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal incriminată inculpaților.

Încălcările enunțate a determinat incontestabil instanța de recurs ordinar să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului Danilov Denis și avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin.

A fost admis apelul declarat de către acuzatorul de stat Șapovalov Lilia, casată sentința primei instanțe în privința lui Danilov Denis și Baltag Valentin în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Danilov Denis și Baltag Valentin au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în baza acestei Legi li s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de câte 8 (opt) ani pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

11. Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat următoarea stare de fapt: Danilov Denis, la 13 aprilie 2014, aproximativ la ora 15:30, aflându-se împreună cu Baltag Valentin, în scara blocului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, s-au apropiat de cet. XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii. Între timp Baltag Valentin a scos din buzunar un breloc, care în stare desfăcută era asemănător unui cuțit, pe care l-a desfăcut și amenințându-i pe numiții cu comiterea unui act de violență, i-au deposedat pe cet. XXXXX XXXXX de 20 de lei, iar pe cet. Chirița Dmitrii, de telefonul mobil de model „HTC”, la prețul de 1000 de dolari SUA, care, conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 13 434 de lei, un lăntișor cu pandantiv în formă de stea cu șase colțuri, la prețul total de 800 de lei, o brățară la prețul de 300 de lei, caschete la prețul de 300 de dolari SUA, care conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 4 030 de lei, 5 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 93 de lei și pașaport a autoproclamatei Republici Nistrene pe numele lui Chirița Dmitrii, după ce cu bunurile sustrase au dispărut într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate Chirița Dmitrii, daune în proporții considerabile în sumă totală de 18657 de lei.

Instanța de apel a menționat că aceste acțiuni ale inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis se încadrează în dispoziția art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - tâlhăria, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi: săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile.

În viziunea instanței de apel vina inculpaților Danilov Denis și Baltag Valentin, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, se dovedește prin declarațiile părților vătămate, martorul Belinschi Iurii, martorul Șchiopu Andrei, martorul Ghebosu Ghenadie și prin înscrisurile din materialele cauzei penale, cercetate în ședința instanței de judecată și suplimentar în cea de apel.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților Danilov Denis și Baltag Valentin precum că ei nu se fac vinovați de comiterea infracțiunii date, că bunurile au fost transmise benevol de către părțile vătămate în scopul ca aceștia să nu spună colaboratorilor de poliție despre ce au văzut la părțile vătămate, și găsește ca o tendință a inculpaților de a-și ușura situația și de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece acestea sunt combătute prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și în deosebi prin declarațiile părților vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, care i-au recunoscut pe inculpați ca persoane care au comis infracțiunea, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond.

Totodată, argumentele părții apărării cu referire la contradicțiile declarațiilor părților vătămate în partea ce ține de obiectul folosit în calitate de armă, anume că nu era un cuțit cu lungimea de 18 sau 13 cm, așa cum afirmă părțile vătămate, dar un breloc care nu prezenta de fapt o armă și nu a fost folosit în acest scop, instanța de apel a remarcat că aprecierea făcută de către părțile vătămate cu referire la bunul folosit în calitate de armă, că avea lungimea de 18, 13 sau 10 cm, nu combate faptul comiterii faptei constatate de către instanța de judecată cu aplicarea acestui obiect în calitate de armă, ori, părțile vătămate au recunoscut acest obiect drept bun care a fost

folosit de către inculpați întru atingerea scopului său de sustragere a bunurilor părților vătămate, inculpații nu au negat existența acestui bun, iar necorespunderea dimensiunilor, în special al lungimii lamei cuțitului, cu cele reale, este caracteristic aprecierii stării de fapt puțin eronate de către victima care este agresată, mai ales victimei minore.

Instanța de apel a menționat că potrivit Recomandării CSJ nr. 51 „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin. (1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, este stipulat că - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” (perioada vacanței judecătorilor Curții Supreme de Justiție), în scopul unificării practicii judiciare, Curtea Supremă de Justiție recomandă ca în cazul calificării faptelor persoanei învinuite în baza art. 188 alin. (1) Cod penal - săvârșirea tâlhăriei prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, se înțelege acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave. În cazul când în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf.

Pentru aceste motive, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților ating sensul celor enunțate mai sus, din care motiv, recalifică acțiunile inculpaților din prevederile art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane în dispoziția art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile.

Acțiunile inculpaților Danilov Denis și Baltag Valentin au fost încadrate de către instanța de apel în baza art. 188 alin. (2), lit. b), e) și f) Cod penal, deoarece dânsii prin acțiunile sale intenționate au săvârșit tâlhăria, acțiunile inculpaților au fost însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, cu aplicarea unui bun folosit în calitate de armă, sub formă de breloc, care era în stare desfăcută și era apreciat de către părțile vătămate drept un cuțit, cauzându-le părților vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii daune materiale, dintre care, lui Chirița Dmitrii, - în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a considerat că declarațiile martorilor Belinschii Iurii și Șchiopu Andrei, nicidecum nu demonstrează nevinovăția inculpaților Danilov Denis și Baltag Valentin în comiterea faptelor încriminate, ori declarațiile martorului Șchiopu Andrei precum că, nu a văzut ca inculpații să fi bătut pe cineva din ei, sau să-i fi amenințat cu cuțitul, sunt în contradicție cu declarațiile părților vătămate și celelalte probe analizate mai sus, probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat argumentele apelanților în interesele inculpaților precum că învinuirea înaintată inculpaților și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, ci, dimpotrivă, confirmă faptul că anume inculpații Danilov Denis și Baltag Valentin

au comis infracțiunea imputată, prevăzută la art. 188 alin. (2), lit. b), e) și f) Cod penal și nicidecum jaful, prevăzut la art. 187 alin. (2), lit. b) Cod penal precum a calificat prima instanță.

La fel, versiunea inculpaților precum că, n-au urmărit scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, Baltag Valentin nu a scos din buzunar un cuțit și nu i-a amenințat pe XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii în comiterea unui act de violență, nu l-au deposedat pe cet. XXXXX XXXXX de 20 de lei, iar pe cet. Chirița Dmitrii, de telefonul mobil de model „HTC”, de lăncișor cu pandantiv, de brățară, de caschete, de 5 euro și de pașaportul a autoproclamatei Republici Nistrene pe numele Chirița Dmitrii, și că părțile vătămate erau acolo sus în clădire cu scopul de a-și satisface poftel sexuale, nu-i dezvinovătesc de comiterea infracțiunii înscrinate, or, instanța de apel a considerat că aceste încercări constituie metode de apărare în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise, în cazul în care declarațiile acestora sunt combătute cu declarațiile părților vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii și în parte și de declarațiile martorului Ghebosu Ghenadie.

Totodată, instanța de apel a reținut că în ședința instanței de apel, inculpatul Baltag Valentin a recunoscut faptul că brelocul cu legătura de chei anexate la materialele cauzei îi aparțin, doar că a negat faptul că le-ar fi folosit în scopul descris în sentință.

Instanța de apel a menționat că argumentele apărării cu privire la nulitatea actelor de procedură, nu sunt întemeiate, ori, la etapa urmării penale acestea nu au fost invocate, totodată circumstanțele constatate prin aceste acte de procedură se confirmă prin alte probe, inclusiv prin declarațiile inculpaților, care au confirmat existența brelocului, care a fost folosit ca obiect în calitate de armă la comiterea infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a considerat că probele dobândite confirmă dincolo de orice dubiu rezonabil despre faptul că inculpații au comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

12. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recursuri ordinare de către :

- avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel din 14 iunie 2017, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baltag Valentin să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiuni prevăzute de art. 187 și art. 188 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost puse de prima instanță la baza sentinței, dar s-a limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în decizia adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte;

- instanțele de judecată neîntemeiat au ajuns la concluzia vinovăției recurentului, încălcând și ignorând într-o atare situație art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că „procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor

legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”;

- la baza deciziei adoptate instanța de apel a pus probe care nu dovedesc vinovăția lui Baltag Valentin, ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componentei de infracțiune prevăzute de Codul penal;

- analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia. Mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 par.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- procurorul a avut obligația să indice în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu modul de săvârșire a pretensei infracțiuni;

- astfel, procurorul în cadrul urmăririi penale la pus sub învinuire pe Baltag Valentin pentru comiterea tâlhăriei, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi: săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. art.188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal;

- învinuirea adusă inculpatului este eronată, deoarece nu cuprinde descrierea detaliată a fiecărui semn calificativ ce se cuprinde în elementele constitutive a infracțiunii analizate;

- prin urmare, instanța de apel doar a transcris în ordine cronologică probele administrate la caz în cadrul urmăririi penale, probe puse la baza condamnării inculpatului de către instanțele de fond, fără a se referi la probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal și fără a descrie elementele constitutive ale acesteia în special a laturii obiective în raport cu doctrina penală, fără a invoca care anume acțiuni violente, au dus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății părții vătămate, or cei abilitați cu calificarea infracțiunilor, atunci când au îndoieli la stabilirea unor linii de demarcare a acțiunilor principale cu cele adiacente în sensul articolului menționat, urmau să se călăuzească de principiul „in dubio pro reo”;

- astfel, învinuirea înaintată inculpatului este neclară, iar fapta reținută nu corespunde materialelor din dosar;

- contrar prevederilor art. 281 alin. (2) și art. 296 Cod de procedură penală, partea acuzării, în speța discutată, nu a adus învinuirea în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecării cauzei, și anume, că probele administrate demonstrează vinovăția lui Baltag Valentin de săvârșirea acțiunilor de tâlhărie;

- nici în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond, procurorul nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor caracteristice infracțiunii incriminate;

- dispozițiile art. 6 § 3 CEDO exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât este de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată;

- în cauza deferită judecării reieșind din analiza textuală a rechizitoriului se constată că aceste exigențe legale nu au fost întocmai respectate, iar învinuirea înaintată lui Baltag Valentin este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate. Prin urmare, precedându-se în asemenea mod, a avut loc încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. Tot aici, sunt aplicabile și statuările din hotărârea Curții Europene din 12.04.2011, cauza Adrian Constantin vs. România, unde Curtea a subliniat încă o dată despre, „... rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.”;

- recurentul a mai considerat că faptele incriminate inculpatului prin rechizitoriu, precum că ultimul a comis tâlhăria, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile, urmează a fi excluse din învinuire, dat fiind că învinuirea în aceasta parte este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate, mai mult aceasta nu se confirmă prin careva probe prezentate de către procuror și administrate de instanțe;

- recurentul a mai menționat că nu s-a confirmat calificativul cauzarea de daune în proporții considerabile de către condamnat, deoarece partea vătămată XXXXX XXXXX și reprezentantul legal în cadru examinării cauzei în instanța de apel, a susținut cauzarea unui prejudiciu material în sumă totală de 20 de lei, care apriori nu poate constitui proporții considerabile;

- în cauza deferită judecării, nu s-a confirmat nici calificativul aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, deoarece nu a fost stabilit existența în timpul atacului aplicarea de către făptași a vreun cuțit cu lungimea lamei de 13 cm. cum indică părțile vătămate, ba mai mult partea acuzării nici nu a prezentat careva probe în vederea susținerii învinuirii date;

- recurentul a considerat că art. 188 Cod penal poate fi incriminat, doar dacă făptuitorul comite atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violentei periculoase, dar nu presupune că la el după o înțelegere prealabilă cu Danilov Denis cu care se aflau la domiciliul lor, știau cu certitudine că vor veni la domiciliul lor potențialele părți vătămate care chipurile se vor ascunde de la ploaie, sau vor avea nevoie să-și satisfacă necesitățile fiziologice, iar ei prin acest atac le vor sustrage deschis bunurile;

- învinuirea adusă recurentului contravine în mod evident dreptului garantat prin art.6 par. 3 din Convenție. Astfel, se încalcă și dreptul la apărare. Or, este evident că, în speța dată, părții apărării îi revine doar să presupună contra căror argumente să se apere. Astfel, procesul penal în privința inculpatului Baltag Valentin, în ansamblul său, în sensul art. 6 al Convenției nu a fost echitabil;

- martorii Belinschi Iurie, Șchiopu Ion au relatat instanței că, nu au sesizat ca Baltag Valentin să comis la 13 aprilie 2014 careva acțiuni de sustragere a careva bunuri din proprietatea presupuselor părți vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, dar mai mult indică că acțiunile recurentului au curmat comiterea de către Chirița Dmitrii a unei infracțiuni sexuale în privința minorului XXXXX XXXXX;

- prin urmare, instanța de fond și apel urmau a aprecia critic integral declarațiile presupusei părți vătămate XXXXX XXXXX;

- nu poate fi reținut ca probe pertinente și utile declarațiile presupusei părți vătămate Chirița Dmitrii date citire în instanța de judecată, deoarece între el și inculpatul Danilov Denis nu a fost efectuată confruntare, iar declarații făcute la faza urmăririi penale nu au fost susținute în fața instanței de judecată;

- instanțele au reținut ca probe admisibile și pertinente declarațiile părți vătămate Chirița Dmitrii, martorilor Ghebosu Ghenadie și Șchiopu Ion declarate la faza urmăririi penale, dar nu cele declarate în cadru examinării cauzei în instanța de fond;

- procurorul a ignorat jurisprudența în materie penală a Curții Europene pentru Drepturile Omului și prevederile art. 24 Cod de procedură penală, care îl obligă în cazul dat să solicite în ședința de judecată a instanței de apel audierea tuturor persoanelor din lista probelor pe cauza penală și să solicite cercetarea altor probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului;

- analizând motivele de fapt și drept și probele indicate supra în sensul pertinentei și coroborării lor cu învinuirea înaintată de acuzatorul de stat, este cert faptul că în acțiunile lui Baltag Valentin nu există latura obiectivă și subiectivă a componenței de infracțiune prevăzute de art. 187 și 188 Cod penal, care se caracterizează prin dobândirea deschisă a bunurilor altei persoane comis de două sau mai multe persoane;

- instanța de apel punând la baza deciziei declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX date în instanța de fond și de apel și ale părții vătămate Chirița Dmitrii făcute în cadrul urmăririi penale, nu se expune nici într-un mod asupra divergențelor între declarațiile acestora referitor la obiectul cu care a fost comisă infracțiunea (cuțitul), or, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 05 iunie 2014 (f.d. 195, vol. I), partea vătămată XXXXX XXXXX nu recunoaște nici unul din obiectele prezentate spre recunoaștere ca fiind arma cu care a fost comisă infracțiunea, pe când partea vătămată Chirița Dmitrii, recunoaște drept obiect folosit în calitate de armă la comiterea infracțiunii, cuțitul cu nr. 2 (f.d. 197, vol. I), adică același breloc care conform procesului-verbal de ridicare din 18 aprilie 2014, a fost ridicat de la inculpatul Baltag Valentin. Ulterior, fiind audiat în calitate de parte vătămată în instanța de fond, XXXXX XXXXX a menționat că „...lama cuțitului avea aproximativ 10 cm. Era anume cuțit care se deschide...”, iar în instanța de apel a declarat „...era cuțit care se deschidea cu lama de 13 cm...”. Astfel, instanța de apel pune la baza deciziei sale, inclusiv procesele-verbale de recunoaștere a cuțitului de către părțile vătămate, acte care sunt contradictorii între ele, fiind în contradicție și cu declarațiile părților vătămate;

- la fel, acțiunile de urmărire penală, nu se coroborează cu declarațiile martorului Ghebosu Ghenadie, care în cadru ședinței de judecată a menționat că el personal a ridicat telefonul mobil de la presupusa parte vătămată Chirița Dmitrii.

Avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului Danilov Denis, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 14 iunie 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- instanțele de fond și de apel neîntemeiat și ilegal au condamnat pe inculpatul Danilov Denis, încălcând și ignorând într-o atare situație art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală;

- apărarea a considerat, că vinovăția inculpatului Danilov Denis în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b, e, f) Cod penal nu a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești și solicitată achitarea acestuia, din motivul, că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată inculpatul Danilov Denis vina sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal nu și-a recunoscut;

- în legătură cu învinuirea adusă lui Danilov D. și Baltag V. că aceștia se aflau în scara blocului cu scopul săvârșirii unei infracțiuni, Danilov Denis a concretizat că el, împreună cu Baltag Valentin se aflau în casa unde domiciliau, unde toți îi cunosc pe ei și nu urmăreau nici un scop pur și simplu se aflau acasă. Depistând persoane necunoscute în circumstanțele date, nu au urmărit scopul și nici n-au avut intenția de a sustrage bunurile acestor persoane, nimeni din ei n- au avut nici un cuțit. Plecând de la locul dat, personal nu a luat nici un bun. Mai mult ca atât, întorcându-se în acea seară târziu acasă a aflat de la mama, că a fost căutat de poliție, și a doua zi dimineața singur s-a prezentat la poliție, însă fără nici un motiv a fost reținut, apoi peste două zile a fost eliberat;

- declarațiile inculpatului Danilov Denis, precum, că părțile vătămate au fost depistate într-o situație dubioasă, se confirmă și prin declarațiile inculpatului Baltag Valentin și martorului Șchiopu Andrei, care au dat declarații analogice. Totodată, Baltag Valentin a concretizat că ei n-au avut nici un scop de a sustrage bunurile părților vătămate ci au fost mirați de situația și circumstanțele, în care au depistat pe acești tineri, unul dintre care evident era minor. După ce au înțeles intenția persoanei mature de a întreține relații perverse sexuale orale cu minorul, au amenințat pe matur că vor chema poliția, la ce ultimul s-a speriat și le-a rugat ca ei să nu cheme poliția și ca situația dată să fie rezolvată pașnic, adică el le-a propus o „poleană”, și lăsând lucrurile sale personale, s-a dus după produsele alimentare. De asemenea a concretizat că atât el Danilov, cât și Baltag nu au avut nici un cuțit;

- recurentul a menționat că declarațiile date de către Danilov, Baltag și ceilalți sunt consecvente nefiind modificate pe parcursul cercetării penale și a cercetării judecătorești ceea ce indică la faptul că acestea relatează adevărul;

- de partea opusă, probele acuzării care de fapt sunt numai depozițiile așa ziselor părți vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii care pe parcursul cercetării penale și a cercetării judecătorești au fost modificate de mai multe ori, necesită de a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii și au fost date cu scopul ca părinții lor să nu afle adevărul despre cele întâmplate de fapt în scara blocului în acea zi;

- analizând, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, toate probele acumulate și cercetate în ședința de judecată a instanțelor de fond și de apel stabilim lipsa în acțiunile inculpatului Danilov Denis a semnelor unui „atac - acțiuni agresive însoțite cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătatea părții vătămate.” Or, din toate probele rezultă că Danilov Denis a aplicat lui Chirița Dmitrii violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate nu cu scopul sustragerii bunurilor acestuia, ci cu scopul de a curma acțiunile ilegale a lui Chirița Dmitrii în privința minorului XXXXX XXXXX. Deci, Danilov D. n-a avut nici un scop să-și realizeze amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătate, totodată lipsind condițiile obiective, favorabile îndeplinirii acestei amenințări, în consecință acesta nu poate să răspundă pentru tâlhărie, ci urmează a fi achitat, din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal;

- instanța de apel nu a motivat din care probe și circumstanțe a apreciat în acțiunile lui Danilov Denis semnele „atacului” - adică acțiuni agresive însoțite cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătatea părții vătămate;

- așadar, din declarațiile presupusei părții vătămate XXXXX XXXXX, date în instanța de fond rezultă, că Baltag Valentin ținea în mână brelocul de care se prind cheile și făcea care-va mimici cu acesta. Danilov nu a avut nici o legătură cu aceste acțiuni;

- nici o probă care ar indica că acțiunile lui Danilov Denis și Baltag Valentin au avut scopul dobândirii anumitor bunuri nu a fost administrată de către acuzare și nu a fost indicată nici în sentința dată de prima instanță și nici în decizia Curții de Apel;

- soluția instanței de apel este una formală, nefiind motivată atât în fapt, cât și în drept, fiind bazată în mod repetat doar pe declarațiile-contradictorii a părților vătămate, fără o argumentare concretă prin ce au fost ignorate atât cerințele hotărârii Plenului CSJ, cât și nu au fost îndeplinite indicațiile instanței de recurs privind necesitatea constatării dacă acest obiect (breloc) constituie armă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal, incriminată inculpaților”;

- nici unul din motivele invocate de instanța de apel pentru condamnarea lui Danilov Denis în baza articolului reținut de instanța de apel nu există. Probele examinate în ședința instanțelor judecătorești dovedesc lipsa în acțiunile inculpatului Danilov Denis a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal;

- instanța de apel, rejudecând cauza dată, a motivat soluția sa fără audierea părților vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, a martorilor și cercetarea suplimentară a probelor pe care se bazează instanța de apel în decizia sa, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor și a părților vătămate date la orice etapă a procesului, ce denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, după regulile pentru judecarea în primă instanță;

- deci, instanța de apel a dat o motivare insuficientă a soluției sale, argumentând-o în termeni generali și vagi, faptul care reprezintă motiv pentru casare

a deciziei date, or nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură;

- totodată, instanța de apel neîntemeiat a respins demersul apărării privind examinarea corpurilor delictive în prezența părților vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii și audierea acestora în instanța de apel. Toate demersurile apărării au fost neîntemeiat respinse;

- apărarea consideră, că instanța de apel, la examinarea apelurilor declarate de apărare în interesele inculpatului Danilov Denis, nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns în modul convenit la toate motivele invocate de apelanți, astfel nu a rezolvat fondul cauzei și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, în legătură cu aceasta, în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, urmează a fi casată decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel însă în alt complet de judecată.

Inculpatul Danilov Denis, care fără a indica vreun temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 14 iunie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că fapta incriminată nu a fost comisă de către acesta.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- presupusele părți vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii au dat declarații false, care având frică față de părinții lor din cauza orientării lor homosexuale, cu scop de a ascunde de aceștia adevărul, adică circumstanțele reale a întâlnirii lor cu inculpații, au inventat o „poveste”, precum că Danilov D. și Baltag V. i-a agresat fizic și i-a sustras bunuri materiale;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în toate ședințele instanțelor de judecată, Danilov Denis menționează că încearcă să fie auzit ca să fie stabilit adevărul, însă cu părere de rău a fost pedepsit pe nedrept anume el și nu persoana care a încercat să întrețină relații sexuale perverse cu minorul;

- instanța de judecată ignoră neîntemeiat nu doar declarațiile lui Danilov Denis dar și a tuturor martorilor, declarațiile cărora coincid cu ale lui. Decizia instanței de apel se bazează exclusiv pe declarațiile presupuselor părți vătămate, care sunt contradictorii, iar Chirița Dmitrii nici nu a fost audiat de către instanță din cauza absenței și dorinței de a se prezenta în instanță;

- recurentul a menționat că nu a avut motiv și scop de a săvârși o infracțiune, mai ales în blocul locativ în care locuiește o viață întreagă, unde în ziua și locul presupusei infracțiuni l-au văzut mai mulți vecini și locatari ai acestui bloc;

- având în vedere toți acești factori, recurentul consideră că învinuirea în tâlhărie incriminată lui e o absurditate și ilegalitate;

- inculpatul Danilov Denis a menționat că se căiește amarnic de faptul că nu a chemat poliția la moment când cei doi, XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii încercau să întrețină relații sexuale perverse, pentru că acum sunt învinuiți pe nedrept, precum că ei chipurile l-au depozitat pe XXXXX XXXXX de bunuri într-o formă agresivă și că-i puneau viața în pericol, cu toate că expertiza medicală nu a depistat nici o urmă de forțare fizică asupra lor;

- la fel recurentul a menționat că nu este un om periculos pentru societate, nu are rețineri la poliție, este caracterizat pozitiv la sectorul unde locuiește, niciodată în

viață nu a avut intenții să deposedeze de bunuri pe cineva și încă unde, acolo unde locuiește;

- recurentul a solicitat instanței să acorde atenție cazului dat, fiindcă sunt multe divergențe neînălțurate și greșeli în cercetarea acestuia, menționând că nu este un infractor, cum este după părerea procurorului.

13. Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Serghei Mocanu în numele inculpatului Valentin Baltag, de către avocatul Alla Pelevaniuc în numele inculpatului Danilov Denis, împotriva deciziei din 14 iunie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-i pe Baltag Valentin și Danilov Denis, ca fiind vădit neîntemeiate.

14. La 24 iulie 2018, a declarat recurs în anulare avocatul Alla Pelevaniuc în interesele inculpatului Danilov Denis și avocatul Serghei Mocanu în interesele inculpatului Baltag Valentin, prin care au solicitat casarea deciziei Colegiului Penal a Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2017 cu remiterea cauzei la rejudecare cauzei.

15. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 8 noiembrie 2018 s-au admis recursurile în anulare declarate de avocatul Pelevaniuc Alla în numele condamnatului Danilov Denis și de avocatul Mocanu Serghei în numele condamnatului Baltag Valentin în cauza penală în privința acestora.

S-au casat total deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2017 și a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, în cauza penală Baltag Valentin și Danilov Denis, cu dispunerea rejudecării cauzei la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Pentru a concluziona astfel, aplicând metoda confruntării argumentelor deciziei instanței de recurs din 13 decembrie 2017 și argumentelor recursurilor ordinare declarate de avocații S. Mocanu și A. Pelevaniuc în numele inculpaților V. Baltag și D. Danilov și inculpat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal a constatat că instanța de recurs nu a judecat cauza penală în corespundere cu exigențele prevăzute de lege, deoarece nu s-a pronunțat asupra motivelor esențiale invocate în recursurile declarate, nu a verificat dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile contestate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Astfel, au rămas fără elucidare erorile de drept comise de instanța de apel la judecarea cauzei, care au încălcat drepturile fundamentale ale condamnaților V. Baltag și D. Danilov, și anume dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 CEDO, ce constituie un viciu fundamental, și urmează a fi reparat la etapa examinării în instanța de apel, deoarece acesta se referă la aspectele de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal a menționat că instanța de apel a comis erori de drept, care nu au fost elucidate de instanța de recurs ordinar și anume, sub aspectul dacă instanța de apel la judecarea cauzei a respectat prevederile art. 436 Cod de procedură penală și a îndeplinit indicațiile instanței de recurs, care sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

16. Rejudecând cauza Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 18 septembrie 2019 a respins ca nefondate apelul avocatului Pelevaniuc Alla, în

interesul inculpatului Danilov Denis, și apelul avocatului Mocanu Serghei, în interesele inculpatului Baltag Valentin, declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 iunie 2016.

A admis apelul procurorului în Procuratura sect. Centru mun. Chișinău, Șapovalov Lilia declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 iunie 2016, casând această sentință, în partea care se referă la individualizarea executării pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

Pentru a se pronunța astfel, Colegiul penal ca urmare a analizării probelor administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor a constatat că, instanța de fond corect a apreciat probele administrate în prezenta cauză penală, or, aceste probe dovedesc faptul că, acțiunile inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis nu întrunesc latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal.

Din probatoriul administrat de către acuzatorul de stat, instanța de apel nu a constatat acțiunea agresivă a inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis, care să fie materializată asupra părților vătămate, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, deoarece după cum a indicat părților vătămate, declarațiile cărora au fost apreciate prin coroborare atât cu declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală și cu materialele acumulate la faza urmăririi penale cât și cu declarațiile inculpaților precum că, inculpații Baltag Valentin și Danilov Denis nu a săvârșit un atac direct asupra părților vătămate, nu a aplicat violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate și nici nu a amenințat părțile vătămate cu aplicarea unei asemenea violente.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că, infracțiunea de tâlhărie nu poate fi realizată prin inacțiune, deoarece atacul comis asupra persoanei se realizează prin acțiunea agresivă a făptuitorului, respectiv, violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente se realizează prin acțiuni directe ale făptuitorului.

Colegiul penal nu a reținut însă solicitarea avocaților Serghei Mocanu și Alla Pelevaniuc privind pronunțarea în privința inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis a unei sentințe de achitare, or, în urma aprecierii probelor administrate la cauza penală, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b) Cod Penal.

Instanța de apel atestă că în cadrul ședințelor judecătorești nu au fost stabilite temeiuri de a considera că declarațiile părților vătămate și a martorului Ghebosu Ghenadie nu sunt veridice sau poartă un caracter defăimător sau răzbunare în privința inculpaților, fiind astfel combătute argumentele inculpaților precum că declarațiile acestora nu corespund realității.

Colegiul penal a menționat că declarațiile inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis privind nevinovăția lor în comiterea faptelor penale prevăzute de art.187 alin. (2) lit. b) Cod penal se combat prin totalitatea de probe pertinente,

concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate, prin declarațiile martorului nominalizat supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de jaf.

Versiunea inculpaților precum că, n-au urmărit scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, Baltag Valentin nu a scos din buzunar un cuțit și nu i-a amenințat pe Chirița Dumitru și XXXXX XXXXX în comiterea unui act de violență, nu l-au deposedat pe cet. XXXXX XXXXX de 20 de lei, iar pe cet. Chirița Dumitru, de telefonul mobil de model „HTC”, de lăncișor cu pandantiv, de brățară, de caschete, de 5 euro și de pașaportul a autoproclamatei Republici Nistrene pe numele Chirița Dmitrii, și că părțile vătămate erau acolo sus în clădire cu scopul de a-și satisface poftele sexuale, nu-i dezvinovățesc de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, Colegiul penal a considerat că aceste încercări constituie metode de apărare în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise, or declarațiile acestora sunt combătute cu declarațiile părților vătămate Chirița Dumitru și XXXXX XXXXX și în parte și de declarațiile martorului Ghebosu Ghenadie.

Totodată, nerecunoașterea vinei de către inculpați, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-încrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

Astfel, poziția inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis susținută în ședința de judecată, potrivit căreia ei nu a comis infracțiunea de jaf este una declarativă și formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

Colegiul penal a considerat că instanța de fond a conchis în mod justificat de a da citire declarațiilor date de partea vătămată Chirița Dmitrii, deoarece în cazul dat sunt respectate prevederile art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, și de a respinge alegațiile apărătorului precum că între partea vătămată și inculpatul Danilov Denis nu a fost efectuată acțiunea procesuală de confruntare, or potrivit materialelor cauzei, lui Danilov Denis i-a fost propus de organul de urmărire penală să participe la acțiunea procesuală de confruntare, însă acesta a refuzat, folosindu-se de dreptul său procesual, prin urmare Colegiul penal constată că inculpatului Danilov Denis nu i-a fost încălcat dreptul la apărare.

Referitor la alegațiile apărătorului precum că, partea vătămată Chirița Dmitrii a depus declarații contradictorii la urmărirea penală referitor la lungimea lamei de la cuțit, Colegiul penal le-a considerat ca fiind neîntemeiate, or de fiecare dată când a fost audiat partea vătămată Chirița Dmitrii a indicat cu aproximație, deoarece acesta nu putea să cunoască ferm care ar fi mărimea lamei, reieșind din circumstanțele care au avut loc pe data de 13 aprilie 2014 și starea lui psihologică, însă acesta a recunoscut cuțitul la faza de recunoaștere a obiectelor, fapt confirmat prin procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 3 iunie 2014, din care rezultă că, partea vătămată a recunoscut cuțitul nr. 2, cu care a fost amenințat el și XXXXX XXXXX pe data de 13 aprilie 2014, mai mult cu atât acel cuțit a fost ridicat de la inculpatul Baltag Valentin la data de 18 aprilie 2014, fapt confirmat prin procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare a obiectelor din 19 aprilie 2017.

Ce ține de argumentul apărătorului precum că partea vătămată XXXXX XXXXX în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut cuțitul, iar în instanța de judecată a indicat că lama cuțitului ar fi avut o lungime de 10 cm, la fel Colegiul penal l-a considerat ca fiind neîntemeiat, or potrivit materialelor cauzei se atestă că partea vătămată la fel nu putea să cunoască cu precizie care ar fi lama cuțitului pe care îl ține Baltag Valentin, reieșind din faptul situației care era la 13 aprilie 2014, vârsta pe care o avea partea vătămată fiind minoră, cât și terea psihologică la moment.

Referitor la argumentul apărării precum că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea procedurii, instanța a menționat că potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care, pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual. Alin. (4) al art. 251 Cod de procedură penală, prevede că încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, când inculpatul a făcut cunoștință cu materialele cauzei, acesta nu au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

Potrivit art. 64-66 Cod de procedură penală, bănuitul, învinuitul, inculpatul la fiecare fază a urmăririi penale sau a judecării cauzei dispune de un șir de drepturi și obligații. Conform art. 64 alin. (2) pct. 19) Cod de procedură penală, învinuitul Baltag Valentin și Danilov Denis a avut dreptul să atace, în modul prevăzut de lege, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală.

Astfel, atât inculpatul cât și apărătorul său, nu au atacat cu plângeri, în modul stabilit de lege, actele emise de organul de urmărire penală, prin urmare, se constată pierderea dreptului procesual.

Referitor la motivele invocate în cererile de apel precum că, sentința judecătorească este nefondată, Colegiul penal a menționat că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, totodată instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (Coroi vs R. Moldova, 15 martie 2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CEDO

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a

hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei)

Astfel, Colegiul penal a relevat că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Totodată, Colegiul penal, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă nu consideră rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsim veridice și aplicabile argumentele invocate în apel. În aceeași ordine de idei, raționând prin prisma textelor de lege menționate, Colegiul a remarcat că, la stabilirea pedepsei inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor citate mai sus or, deși nu a stabilit existența circumstanțelor atenuante sau prezența altor circumstanțe relevante a aplicat prevederile art. 90 Codul penal și a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite în privința inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis - fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art. 61 și art. 75 Codul penal.

Or, în sensul art. 90 Cod penal, o condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpații Baltag Valentin și Danilov Denis să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal a examinate dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Codul penal.

În consecință, Colegiul penal a considerat că pedeapsa aplicată inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis urmează să fie executată real, stabilindu-le astfel o individualizare a pedepsei care este legală, întemeiată, proporțională faptei comise și circumstanțelor reale și personale.

17. La data de 28 octombrie 2019, hotărârile judecătorești au fost atacate cu recurs ordinar de către avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel din 14 iunie 2017, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baltag Valentin să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componentei de infracțiuni prevăzute de art. 187 și art. 188 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost puse de prima instanță la baza sentinței, dar s-a limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în decizia adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte;

- instanțele de judecată neîntemeiat au ajuns la concluzia vinovăției recurentului, încălcând și ignorând într-o atare situație art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că „procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”;

- la baza deciziei adoptate instanța de apel a pus probe care nu dovedesc vinovăția lui Baltag Valentin, ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componentei de infracțiune prevăzute de Codul penal;

- analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia. Mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- procurorul a avut obligația să indice în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu modul de săvârșire a pretinsei infracțiuni;

- astfel, procurorul în cadrul urmăririi penale la pus sub învinuire pe Baltag Valentin pentru comiterea tâlhăriei, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi: săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. art.188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal;

- învinuirea adusă inculpatului este eronată, deoarece nu cuprinde descrierea detaliată a fiecărui semn calificativ ce se cuprinde în elementele constitutive a infracțiunii analizate;

- prin urmare, instanța de apel doar a transcris în ordine cronologică probele administrate la caz în cadrul urmăririi penale, probe puse la baza condamnării inculpatului de către instanțele de fond, fără a se referi la probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal și fără a descrie elementele constitutive ale acesteia în special a laturii obiective în raport cu doctrina penală, fără a invoca care anume acțiuni

violente, au dus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății părții vătămate, or cei abilitați cu calificarea infracțiunilor, atunci când au îndoieli la stabilirea unor linii de demarcare a acțiunilor principale cu cele adiacente în sensul articolului menționat, urmau să se călăuzească de principiul „in dubio pro reo”;

- astfel, învinuirea înaintată inculpatului este neclară, iar fapta reținută nu corespunde materialelor din dosar;

- contrar prevederilor art. 281 alin. (2) și art. 296 Cod de procedură penală, partea acuzării, în speța discutată, nu a adus învinuirea în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecării cauzei, și anume, că probele administrate demonstrează vinovăția lui Baltag Valentin de săvârșirea acțiunilor de tâlhărie;

- nici în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond, procurorul nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor caracteristice infracțiunii incriminate;

- dispozițiile art. 6 § 3 CEDO exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât este de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată;

- în cauza deferită judecării reieșind din analiza textuală a rechizitoriului se constată că aceste exigențe legale nu au fost întocmai respectate, iar învinuirea înaintată lui Baltag Valentin este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate. Prin urmare, precedându-se în asemenea mod, a avut loc încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. Tot aici, sunt aplicabile și statuările din hotărârea Curții Europene din 12.04.2011, cauza Adrian Constantin vs. România, unde Curtea a subliniat încă o dată despre, „... rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.”;

- recurentul a mai considerat că faptele incriminate inculpatului prin rechizitoriu, precum că ultimul a comis tâlhăria, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile, urmează a fi excluse din învinuire, dat fiind că învinuirea în aceasta parte este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate, mai mult aceasta nu se confirmă prin careva probe prezentate de către procuror și administrate de instanțe;

- recurentul a mai menționat că nu s-a confirmat calificativul cauzarea de daune în proporții considerabile de către condamnat, deoarece partea vătămată XXXXX XXXXX și reprezentantul legal în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, a susținut cauzarea unui prejudiciu material în sumă totală de 20 de lei, care apriori nu poate constitui proporții considerabile;

- în cauza deferită judecării, nu s-a confirmat nici calificativul aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, deoarece nu a fost stabilit existența în timpul atacului aplicarea de către făptași a vreunui cuțit cu lungimea lamei de 13 cm cum indică părțile vătămate, ba mai mult partea acuzării nici nu a prezentat careva probe în vederea susținerii învinuirii date;

- recurentul a considerat că art. 188 Cod penal poate fi incriminat, doar dacă făptuitorul comite atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, dar nu presupune că la el după o înțelegere prealabilă cu Danilov Denis cu care se aflau la domiciliul lor, știau cu certitudine că vor veni la domiciliul lor potențialele părți vătămate care chipurile se vor ascunde de la ploaie, sau vor avea nevoie să-și satisfacă necesitățile fiziologice, iar ei prin acest atac le vor sustrage deschis bunurile;

- învinuirea adusă recurentului contravine în mod evident dreptului garantat prin art. 6 par. 3 din Convenție. Astfel, se încalcă și dreptul la apărare. Or, este evident că, în speța dată, părții apărării îi revine doar să presupună contra căror argumente să se apere. Astfel, procesul penal în privința inculpatului Baltag Valentin, în ansamblul său, în sensul art. 6 al Convenției nu a fost echitabil;

- martorii Belinschi Iurie, Șchiopu Ion au relatat instanței că, nu au sesizat ca Baltag Valentin să comis la 13 aprilie 2014 careva acțiuni de sustragere a careva bunuri din proprietatea presupuselor părți vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, dar mai mult indică că acțiunile recurentului au curmat comiterea de către Chirița Dmitrii a unei infracțiuni sexuale în privința minorului XXXXX XXXXX;

- prin urmare, instanța de fond și apel urmau a aprecia critic integral declarațiile presupusei părți vătămate XXXXX XXXXX;

- nu poate fi reținut ca probe pertinente și utile declarațiile presupusei părți vătămate Chirița Dmitrii date citire în instanța de judecată, deoarece între el și inculpatul Danilov Denis nu a fost efectuată confruntare, iar declarațiile făcute la faza urmăririi penale nu au fost susținute în fața instanței de judecată;

- instanțele au reținut ca probe admisibile și pertinente declarațiile părții vătămate Chirița Dmitrii, martorilor Ghebosu Ghenadie și Șchiopu Ion declarate la faza urmăririi penale, dar nu cele declarate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond;

- procurorul a ignorat jurisprudența în materie penală a Curții Europene pentru Drepturile Omului și prevederile art. 24 Cod de procedură penală, care îl obligă în cazul dat să solicite în ședința de judecată a instanței de apel audierea tuturor persoanelor din lista probelor pe cauza penală și să solicite cercetarea altor probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului;

- analizând motivele de fapt și drept și probele indicate supra în sensul pertinentei și coroborării lor cu învinuirea înaintată de acuzatorul de stat, este cert faptul că în acțiunile lui Baltag Valentin nu există latura obiectivă și subiectivă a componenței de infracțiune prevăzute de art. 187 și 188 Cod penal, care se caracterizează prin dobândirea deschisă a bunurilor altei persoane comis de două sau mai multe persoane;

- instanța de apel punând la baza deciziei declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX date în instanța de fond și de apel și ale părții vătămate Chirița Dmitrii făcute în cadrul urmăririi penale, nu se expune nici într-un mod asupra divergențelor

între declarațiile acestora referitor la obiectul cu care a fost comisă infracțiunea (cuțitul), or, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 5 iunie 2014 (f.d. 195, vol. I), partea vătămată XXXXX XXXXX nu recunoaște niciunul din obiectele prezentate spre recunoaștere ca fiind arma cu care a fost comisă infracțiunea, pe când partea vătămată Chirița Dmitrii, recunoaște drept obiect folosit în calitate de armă la comiterea infracțiunii, cuțitul cu nr. 2 (f.d. 197, vol. I), adică același breloc care conform procesului-verbal de ridicare din 18 aprilie 2014, a fost ridicat de la inculpatul Baltag Valentin. Ulterior, fiind audiat în calitate de parte vătămată în instanța de fond, XXXXX XXXXX a menționat că „...lama cuțitului avea aproximativ 10 cm. Era anume cuțit care se deschide...”, iar în instanța de apel a declarat „...era cuțit care se deschidea cu lama de 13 cm...”. Astfel, instanța de apel pune la baza deciziei sale, inclusiv procesele-verbale de recunoaștere a cuțitului de către părțile vătămate, acte care sunt contradictorii între ele, fiind în contradicție și cu declarațiile părților vătămate;

- la fel, acțiunile de urmărire penală, nu se coroborează cu declarațiile martorului Ghebosu Ghenadie, care în cadru ședinței de judecată a menționat că el personal a ridicat telefonul mobil de la presupusa parte vătămată Chirița Dmitrii.

18. La data de 7 noiembrie 2019, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019 cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului acuzarea a indicat că decizia instanței de apel este considerată neîntemeiată, bazată pe interpretarea greșită a probelor, faptelor.

A specificat că atât instanța de fond cât și instanța de apel au ajuns la concluzia greșită precum că Baltag Valentin și Danilov Denis au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece această calificare nu conține ca semn calificativ al infracțiunii de jaf „aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă”, dar acest semn calificativ se atribuie numai infracțiunii de tâlhărie, precum au fost calificate acțiunile inculpaților de partea acuzării.

Acuzarea a menționat că instanțele de judecată au ignorat faptul că în momentul comiterii infracțiunii Baltag Valentin și Danilov Denis s-au apropiat de XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, moment în care Baltag Valentin a scos din buzunar un breloc, care în stare desfăcută era asemănător cu un cuțit, cu care amenințându-i i-a deposedat de bunuri, după care cu bunurile sustrase au dispărut într-o direcție necunoscută, cauzându-le daune considerabile.

Prin urmare partea acuzării a considerat că instanțele greșit au recalificat acțiunile inculpaților, mai mult probele prezentate incontestabil dovedesc că inculpații au comis un atac tâlhăresc.

19. La data de 25 noiembrie 2019, avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului Danilov Denis, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 18 septembrie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- instanțele de fond și de apel neîntemeiat și ilegal l-au condamnat pe inculpatul Danilov Denis, încălcând și ignorând într-o atare situație art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală;

- apărarea a considerat, că vinovăția inculpatului Danilov Denis în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b, e, f) Cod penal nu a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești și solicitată achitarea acestuia, din motivul, că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată inculpatul Danilov Denis vina sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal nu și-a recunoscut;

- în legătură cu învinuirea adusă lui Danilov D. și Baltag V. că aceștia se aflau în scara blocului cu scopul săvârșirii unei infracțiuni, Danilov Denis a concretizat că el, împreună cu Baltag Valentin se aflau în casa unde domiciliau, unde toți îi cunosc pe ei și nu urmăreau niciun scop pur și simplu se aflau acasă. Depistând persoane necunoscute în circumstanțele date, nu au urmărit scopul și nici n-au avut intenția de a sustrage bunurile acestor persoane, nimeni din ei n-au avut niciun cuțit. Plecând de la locul dat, personal nu a luat niciun bun. Mai mult ca atât, întorcându-se în acea seară târziu acasă a aflat de la mama, că a fost căutat de poliție, și a doua zi dimineața singur s-a prezentat la poliție, însă fără niciun motiv a fost reținut, apoi peste două zile a fost eliberat;

- declarațiile inculpatului Danilov Denis, precum, că părțile vătămate au fost depistate într-o situație dubioasă, se confirmă și prin declarațiile inculpatului Baltag Valentin și martorului Șchiopu Andrei, care au dat declarații analogice. Totodată, Baltag Valentin a concretizat că ei n-au avut niciun scop de a sustrage bunurile părților vătămate ci au fost mirați de situația și circumstanțele, în care au depistat pe acești tineri, unul dintre care evident era minor. După ce au înțeles intenția persoanei mature de a întreține relații perverse sexuale orale cu minorul, au amenințat pe matur că vor chema poliția, la ce ultimul s-a speriat și le-a rugat ca ei să nu cheme poliția și ca situația dată să fie rezolvată pașnic, adică el le-a propus o „poleană”, și lăsând lucrurile sale personale, s-a dus după produsele alimentare. De asemenea a concretizat că atât el Danilov, cât și Baltag nu au avut niciun cuțit;

- recurentul a menționat că declarațiile date de către Danilov, Baltag și ceilalți sunt consecvente nefiind modificate pe parcursul cercetării penale și a cercetării judecătorești ceea ce indică la faptul că acestea relatează adevărul;

- de partea opusă, probele acuzării care de fapt sunt numai depozițiile așa ziselor părți vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, care pe parcursul cercetării penale și a cercetării judecătorești au fost modificate de mai multe ori, necesită de a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii și au fost date cu scopul ca părinții lor să nu afle adevărul despre cele întâmplate de fapt în scara blocului în acea zi;

- analizând, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, toate probele acumulate și cercetate în ședința de judecată a instanțelor de fond și de apel se atestă lipsa în acțiunile inculpatului Danilov Denis a semnelor unui „atac - acțiuni agresive însoțite cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătatea părții vătămate.” Or, din toate probele rezultă că Danilov Denis a aplicat lui Chirița Dmitrii violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate nu cu scopul sustragerii

bunurilor acestuia, ci cu scopul de a curma acțiunile ilegale a lui Chirița Dmitrii în privința minorului XXXXX XXXXX. Deci, Danilov D. n-a avut niciun scop să-și realizeze amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătate, totodată lipsind condițiile obiective, favorabile îmfăptuirii acestei amenințări, în consecință acesta nu poate să răspundă pentru tâlhărie, ci urmează a fi achitat, din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal;

- instanța de apel nu a motivat din care probe și circumstanțe a apreciat în acțiunile lui Danilov Denis semnele „atacului” - adică acțiuni agresive însoțite cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea părții vătămate;

- așadar, din declarațiile presupusei părții vătămate XXXXX XXXXX, date în instanța de fond rezultă, că Baltag Valentin ținea în mână brelocul de care se prind cheile și făcea careva mimici cu acesta. Danilov nu a avut nicio legătură cu aceste acțiuni;

- nicio probă care ar indica că acțiunile lui Danilov Denis și Baltag Valentin au avut scopul dobândirii anumitor bunuri nu a fost administrată de către acuzare și nu a fost indicată nici în sentința dată de prima instanță și nici în decizia Curții de Apel;

- soluția instanței de apel este una formală, nefiind motivată atât în fapt, cât și în drept, fiind bazată în mod repetat doar pe declarațiile contradictorii a părților vătămate, fără o argumentare concretă prin ce au fost ignorate atât cerințele hotărârii Plenului CSJ, cât și nu au fost îndeplinite indicațiile instanței de recurs privind necesitatea constatării dacă acest obiect (breloc) constituie armă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal, incriminată inculpaților;

- niciunul din motivele invocate de instanța de apel pentru condamnarea lui Danilov Denis în baza articolului reținut de instanța de apel nu există. Probele examinate în ședința instanțelor judecătorești dovedesc lipsa în acțiunile inculpatului Danilov Denis a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal;

- instanța de apel, rejudecând cauza dată, a motivat soluția sa fără audierea părților vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii, a martorilor și cercetarea suplimentară a probelor pe care se bazează instanța de apel în decizia sa, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor și a părților vătămate date la orice etapă a procesului, ce denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, după regulile pentru judecarea în primă instanță;

- deci, instanța de apel a dat o motivare insuficientă a soluției sale, argumentând-o în termeni generali și vagi, faptul care reprezintă motiv pentru casare a deciziei date, or nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură;

- totodată, instanța de apel neîntemeiat a respins demersul apărării privind examinarea corpurilor delictive în prezența părților vătămate XXXXX XXXXX și Chirița Dmitrii și audierea acestora în instanța de apel. Toate demersurile apărării au fost neîntemeiat respinse;

- apărarea consideră, că instanța de apel, la examinarea apelurilor declarate de apărare în interesele inculpatului Danilov Denis, nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns în modul convenit la toate motivele invocate de apelanți, astfel nu a rezolvat fondul cauzei și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, în legătură cu aceasta, în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, urmează a fi casată decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel însă în alt complet de judecată.

20. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Serghei Mocanu în interesele inculpatului Baltag Valentin, de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Vladislav Harti și de către avocatul Alla Pelevaniuc în interesele inculpatului Danilov Denis, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide asupra inadmisibilității acestora, pentru considerentele expuse în contextul ce urmează.

Astfel, raționamentele instanței de recurs privind inadmisibilitatea recursurilor declarate, se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că titularii acestora invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când:

5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

12) faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită;

Cercetând cursul procesului în instanța de apel și decizia emisă prin prisma temeiurilor invocate de recurenți, Colegiul penal nu a stabilit incidența nici a unui temei de reparare a erorilor de drept, prin prisma art. 427 Cod de procedură penală, întrucât decizia instanței de apel este una motivată, întemeiată legal și cuprinde

abordarea tuturor argumentelor esențiale ridicate de părți spre soluționare precum și cercetarea multilaterală a fondului cauzei.

Se va menționa că, deși în recursul ordinar declarat de către avocatul Serghei Mocanu în interesele inculpatului Baltag Valentin, se face referire la temeiurile pentru casarea deciziei instanței de apel prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, careva argumente clare în susținerea respectivelor temeiuri nu se invocă, alegațiile acestuia indicând doar dezacordul cu aprecierea probelor oferite de către instanțele de fond.

Pe de altă parte, Colegiul penal relevă că nici argumentul invocat în cererile de recurs de către avocatul Serghei Mocanu în interesele inculpatului Baltag Valentin, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti și de către avocatul Alla Pelevaniuc în interesele inculpatului Danilov Denis, cu referire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu se regăsește în cauză, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat întocmai prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar probele administrate au fost analizate obiectiv.

Mai mult, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, care este expus clar, astfel că instanța de apel nu a admis nicio eroare gravă de drept.

Colegiul penal reține că instanța de apel a examinat cauza, în baza probelor cercetate și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, și apreciate potrivit art. 101 din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungând la concluzia că fapta comisă de către Baltag Valentin și Danilov Denis întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Or, în cauză s-a stabilit cu certitudine că, inculpații Baltag Valentin și Danilov Denis prin acțiunile lor au comis infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, vinovăția acestora în acest sens, fiind confirmată prin probele detaliat cercetate și analizate de instanța de apel.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente, de către instanța de recurs nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel nu a comis eroarea de drept invocată de către recurenți, deoarece eroarea gravă de fapt constă în stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerație a probelor, care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Ca consecință, argumentul invocat de către avocații recurenților Baltag Valentin și Danilov Denis în cererile de recurs, precum că în acțiunile inculpaților

Baltag Valentin și Danilov Denis lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu pot fi reținute, argumentul dat fiind obiect de studiu în cadrul judecării cauzei, asupra cărora instanța s-a expus minuțios și detaliat, aspect ce respinge invocarea argumentelor din recursuri cu referire la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

La acest segment, Colegiul penal a stabilit o motivare amplă și întemeiată a deciziei instanței de apel, care este în concordanță cu practica CtEDO, (pct. 37 a hotărârii Albert vs România din 16 februarie 2010), care a statuat că art. 6 §1, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Drept urmare, nici criticile recurenților Baltag Valentin și Danilov Denis ce țin de incidența temeiului de casare a deciziei instanței de apel prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12 Cod de procedură penală, în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece niciunul din motivele invocate de instanța de apel pentru condamnarea lui Baltag Valentin și Danilov Denis nu există, nu pot fi reținute, or, acestea nu au o fundamentare legală, respectiva afirmație în esență reprezentând o interpretare subiectivă greșită de către recurenți a mijloacelor de probă și a prevederilor legale aplicabile speței.

Cele expuse mai sus, resping și argumentul procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti invocat în cererea de recurs, precum că atât prima instanță, cât și instanța de apel greșit au recalificat acțiunile inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis din art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi - săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, jaful după indicii calificativi-sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane.

Așadar, după cum corect au reținut instanțele de judecată ierarhic inferioare, din probele materiale cercetate în ședința de judecată, declarațiile inculpaților, părților vătămate și a martorilor, în cauză, nu a fost constatată acțiunea agresivă a inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis, materializată asupra părților vătămate, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, în speță lipsind probe care ar demonstra incontestabil că inculpații Baltag Valentin și Danilov Denis au săvârșit un atac direct asupra părților vătămate, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, precum și amenințarea părților vătămate cu aplicarea unei asemenea violențe.

Având ca reper cele expuse mai sus, Colegiul penal apreciază ca justificate concluziile instanței de apel privind constatarea vinovăției inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, pentru fiecare.

În consecință, recursurile ordinare declarate de către avocatul Serghei Mocanu în interesele inculpatului Baltag Valentin, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti și de către avocatul Alla Pelevaniuc în interesele inculpatului Danilov Denis, se consideră inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Serghei Mocanu în interesele inculpatului Baltag Valentin, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti și de către avocatul Alla Pelevaniuc în interesele inculpatului Danilov Denis, împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 iulie 2020.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic